

சுயத்திற்கு மரித்தல்

ஒளி எவருக்கும் புலப்படாத இடத்தில் இருந்து வருகின்றது . அது ஒன்றும் இல்லாமை என்ற இடத்திலிருந்து துவங்குகின்றது . அந்த ஒளி “நான்” என்ற ஆணவம் இல்லாமல் இருக்கின்றது . அந்த ஒளியோடு இணைய வேண்டுமென்றால் , நம்முடைய தனித்தன்மை (ஆளுமை, திறமை), பெயர், நம் வரலாற்றில் உள்ள நினைவுகள் (குலப்பெருமைகள்), “நான்” என்ற எண்ணம் (ஆணவம்) எல்லாம் மறைய வேண்டும் . (யாரிடமிருந்தும் மரியாதையை எதிர்பார்க்கக்கூடாது). இது ஒரு உளவியல் (சிந்தனை) மரணம். இப்படிப்பட்ட விசித்திரமான மரணம் நம் எண்ணத்திலிருந்து வரவேண்டும் . இதைத்தான் இயேசு கிறிஸ்து , தன் தாழ்ச்சியின் மூலம் எண்பித்து காட்டினார் . இந்த உளவியல் மரணம் உங்களிடத்தில் இல்லாவிட்டால் உயிர்தெழுதல் இல்லை .

யோவான் 12:24

மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் , கோதுமை மணியானது நிலத்தில் விழுந்து சாகாவிட்டால் தனித்திருக்கும் , செத்ததேயாகில் மிகுந்த பலனைக்கொடுக்கும் .

யோவான் 3:19

ஒளியானது உலகத்திலே வந்திருந்தும் மனுஷருடைய கிரியைகள் பொல்லாதவைகளாயிருக்கிறபடியினால் அவர்கள் ஒளியைப்பார்க்கிலும் இருளை விரும்புகிறதே அந்த ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்குக் காரணமாயிருக்கிறது .

Death to Self

Light starts from the unknowable place, its root is emptiness and its state of existence which is beyond any **“I” and ego**. In order to merge with that **light**, one must become that **light**. The personality, our name, our history, our memories, everything that we conceive of as **“me, myself,”** must die. We must pass through a mystical death, a psychological death.

This is what Christ taught us. There can be no resurrection without death.

John 12:24

Verily, verily, I say unto you, Except a corn of wheat fall into the ground and die, it abideth alone: but if it die, it bringeth forth much fruit.

John 3:19

And this is the condemnation, that light is come into the world, and men loved darkness rather than light, because their deeds were evil.

SARC Ministries